

ಕೊಡು...’ ಎಂದು ಇವಳು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಿಂತಳು.

ಗಾಡಿಯ ಹೆಂಗಸು ಬ್ಯಾಗೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟದ್ದ ಸ್ವೀಲಿನ ತಟ್ಟೆ ತೆಗೆದು ದಬರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಣ್ಣಿನ ಅನ್ನ ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಂಭಾರು ಸುರಿದು ನೀಡಿದಾಗ ಇವಳು ಗಬಗಬನೆ ತಿನ್ನತೊಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹಸಿದಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ನನಗೆ ದೃಢವಾಯಿತು. ಗಾಡಿಯ ಹೆಂಗಸಿನ ಗಂಡ ಇದೆಲ್ಲ ಅರಿಯಂದವನೆಂತೆ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಗಾಡಿಗೆ ಸಾಮಾನು ತುಂಬಿದ್ದು. ಈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಜನರು ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಏನಿಸಿತು. ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಾಚಿನಲ್ಲಿ ಸಮಯ ನೋಡಿದೆ. ಗಂಟೆ ಆಗಲೇ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅಯಾಸವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಎಳೆಯತೊಡಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಆಕಳಿಸಿದೆ.

ಒಂದು ಫೇರು ಅನ್ನ ಸಾಂಭಾರು ತಿಂದವಳು, ‘ಇನ್ನೊಂದು ಫೇರು ಇದೆಯೇನಕ್ಕು...’ ಎಂದಳು. ಹೂಂ ಎಂದ ಗಾಡಿಯ ಹೆಂಗಸು ತಟ್ಟೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿ ಸಾಂಭಾರು ಸುರಿದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ವಶಿಡಲೊಡಗಿದ್ದು. ಇವಳು ಅನ್ನ ತಿಂದು ಗಾಡಿಯವಳಿಗೆ ತಟ್ಟೆ ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಲ್ಕಿಸ್ತೂ ಜಿಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರಿನಿಂದ ಕೈತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಜಗ್ಗನ್ನೆತ್ತಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ಡರ್ನೆ ತೆಗೆ ನನ್ನತ್ತು ಕೃತಜ್ಞಪೂರ್ವಕ ನೋಟ ಹರಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯ ಹೆಂಗಸು ತಟ್ಟೆ ತೊಳೆದು ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿ ಟ್ಟಿಳ್ಳು.

ನಾನು ಚೆಳಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪರ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಗಾಡಿಯವನಿಗೆ ಹಣ ನೀಡಿದೆ. ಅವನು ನನಗೆ ಚೆಳಿರೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.

‘ನೇನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೇಯವನು ರಾಜೂ...’ ಎಂದು ಇವಳು ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿದಳು. ನಾನು ಪ್ರತಿಭಟಸಲ್ಲಿಬ್ಬ ಅವಳು ಉಂಟ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಯಾಕೋ ಏನೋ ನಾನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಾಂತ ಮನಷಿತ್ವಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದೆ.

‘ಸರಿ ಬತ್ತೀರ್ ನಿ...’ ಎಂದು ಬ್ಯಾಕ್ ಸ್ಟ್ರಾಟ್ ಮಾಡಿದೆ.

‘ಹೊರಹಿಬಿಟ್ಟೀಯಾ ರಾಜೂ...’ ಎಂದು ಬ್ಯಾಕ್ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು.

‘ಬೆಳ್ಗೆಯಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಸುಸ್ತುಗಿದೆ... ಹೋಗ್ಗೇಕು...’ ಎಂದು ನಿಜವನ್ನೇ ನುಡಿದೆ.

‘ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದೆ ಇನ್ನೂ ಮದ್ದೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತು... ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಂಡಿ ಸಿಕ್ಕಾಳೆ...’ ಎಂದು ಕೆಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಳು. ‘ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡೋಯಿದ್ದು... ದಿನಾ ಇಷ್ಟ್ವಿಗೆ ಬತ್ತೀಯಾ ಕೆಲ್ಲ ದಿಂದ...’ ಎಂದು ನನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಥಡಿಕಲು. ಚೀನ್ ಮೂರನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಾನೆಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನಾನೆಂಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ಕಾರ್ಮಿಕ, ಬೆಳ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಸಂಖೆ ಏದು ಗಂಟೆವರಗೆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ರೀನಿ ಕುವತ್ತು ಲೇಜಾಯ್ಯ ಎಂದೆ.

‘ಸರಿ... ನನ್ನನ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆಯವರ್ಗು ಬಿಡು... ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡಕಂಡು ಹೋಗ್ಗೇನಿ...’ ಎಂದು ಬ್ಯಾಕ್ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಳು. ಒಳ್ಳೇಯ ಸಹವಾಸವಾಯಿತು ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಅನಿಸಿದರೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸದೆ ಬ್ಯಾಕ್ ನನ್ನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದೆ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದವಳು ಸುಮನ್ನೆ ಹೂರದೆ, ‘ನಮ್ಮ ಘ್ಯಾಕ್ಸರಿ ಎಲ್ಲಿ ಬರ್ತದೆ ರಾಜೂ...’ ಎಂದಳು. ಅನ್ನಮನಸ್ಕನಾಗಿ ತೀವ್ರ ಉದಾಹಿಸಿಸೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾನೆಯ ವಿಳಾಸ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಒಂದು ಕೆಲೋಮೇಟರ್ ದೂರ ಚಲಿಸಿದ ನಂತರ, ‘ಇಲ್ಲೇ... ಇಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲು ರಾಜೂ...’